

Altijd tijd voor taart 10+

Freek Mariën

Altijd tijd voor taart

10+

door

Freek Mariën

voor

De Nietjesfabriek

met dank aan

Jelle Marteel

Sara Vanderstappen

Sarah Van Overwaelle

locatie

een bouwwerf

een living

en alles daar tussenin

index

- 1** **BERGEN VAN ZAND**
 - 1.1 VOOR UW VEILIGHEID
 - 1.2 GRAVEN
 - 1.3 NU GAAT MOEILIJK GAAN
 - 1.4 ALLES WACHT
 - 1.5 GE ZIT OP MIJN PLEK
 - 1.6 GIJ ZIT HIER NOG
 - 1.7 BERGEN WERK
 - 1.8 ER IS ZOVEEL STRAFBAAR
 - 1.9 IK MOET U AAN IEMAND VOORSTELLEN
 - 1.10 KENT GE HET ZANDMANNETJE
 - 1.11 IK WOU DANKU ZEGGEN
 - 1.12 ZOALS VERPLICHT
 - 1.13 PAPIEREN PAPIEREN
 - 1.14 ROMANTISCH
 - 1.15 WAAR ZIJN MIJN PAPIEREN

- 2** **ZEEËN VAN TIJD**
 - 2.1 ER IS IETS GEKNAPT
 - 2.2 WAT IS ER
 - 2.3 ZWART GAT
 - 2.4 IN DE VLUCHT
 - 2.5 HET IS TIJD
 - 2.6 HET WACHTEN
 - 2.7 PRUT
 - 2.8 EEN BUIS
 - 2.9 HET ZANDMANNETJE
 - 2.10 ERGENS
 - 2.11 TASTEN IN HET DUISTER
 - 2.12 EXCUSES
 - 2.13 OP DE TOP
 - 2.14 ZET MIJ UIT UW HOOFD
 - 2.15 TELEFOON

1 BERGEN VAN ZAND

*Er zijn geen problemen.
Er zijn alleen mensen
die de oplossing niet zien.*

1.1 VOOR UW VEILIGHEID

*Een jongen
aan een gedekte tafel.
Een thermos.
Tassen.
Borden.
En een raketje.*

JONGEN Beep.
All,xh;;unitsz,,rzez;;ewe=readyforc,,hZliftonfff
Wedzzcopyroger;;
Threet;;wo;one...

*Zijn moeder komt op.
Het raketje stijgt op.*

Kchchcgchcgchcgchghchhhchchghc...

MOEDER Welkom/
dames en heren.

Namens de aandeelhouders/
financiers
en mezelve
heet ik u van harte welkom
op onze voorstelling.
Zo duidelijk volgt er een woordje uitleg
-dat zal ongeveer een uurtje duren-
nadien is er tijd voor vragen en foto's.
Mag ik u vriendelijk verzoeken om uw gsm...

Een zucht.

Ik kan dit niet.

Ze gaan meteen denken:
wie hebben ze nu gestuurd.

*Het raketje vliegt
wijst
naar de moeder.*

Ja/
hij heeft mij aangenomen/
de aannemer.
Dus ze zullen het met mij moeten doen.

Waar zat ik?
Is uw zak al klaar?

Het raketje landt.

JONGEN Ja=kx:.

MOEDER Vandaag geven we het startschot...

De jongen lanceert zijn raketje richting boekentas.

JONGEN Pchcghxhcgcghcghcghcxghchxhchchghc...

MOEDER ...voor wat we gerust als
de toekomst mogen omschrijven.

U zult getuige zijn van geschiedenis.

Het landt op zijn boekentas.

JONGEN Thisis::onekchz;small,l:stepfor::a;=man...

*Hij propt boeken in zijn tas/
en vliegt verder.*

MOEDER U zal kunnen zeggen:
ik was erbij...

Hebt ge alles bij?

Ik was erbij
toen de eerste steen gelegd werd.

Hebt ge al vriendjes uitgenodigd voor morgen?

Het raketje stukt.

Ge weet toch dat ge vriendjes moogt uitnodigen?

Schouders worden opgehaald.

Ok...
Waar zat ik...

Ruimt gij ondertussen de tafel af?

*Hij knikt.
Stapelt servies
tot het torent/
achter haar rug.*

Wij presenteren u met trots:
-en dan laat ik even een stilte om de spanning op te bouwen-

Een stilte om de spanning op te bouwen.

De verticale stad!

JONGEN Tadaaa!

*Hij toont zijn porseleinen maquette.
Zij kijkt niet.*

MOEDER Jongen/
niet zo roepen.

*Een raketje vertrekt
naar de top van de toren.*

JONGEN K:xks::chz::zch=ggg...

MOEDER Er is geen nood meer aan een buitenwereld.
Alles binnen handbereik.
Alles onder controle.

*Een toren is hoog.
Een jongen niet.*

Er is identiteitscontrole/
voor uw veiligheid.

Hij kruipt bovenop zijn stoel.

Er zijn camera's/
voor uw veiligheid.

Hoger en hoger.

Ge hebt uw gsm toch mee?

Er zijn liftpasjes
zodat u alleen naar de verdiepingen kunt waar u moet zijn/
voor uw veiligheid.

Bovenop de tafel.

Iedereen waar hij hoort te zijn/
wanneer hij er hoort te zijn
voor uw veiligheid.

*De raket is er bijna.
Ze ziet hem.*

-kom daar af-
Geen toeval meer.

*De jongen stapt eraf/
de toren stort in.*

Scherven.

Zolang er toeval is/
wordt er gefaald.

1.2 GRAVEN

*Een vrachtwagen rijdt een berg op.
Hekken worden uitgezet.
Overal drilboren horen trillen.
Het gedraaf van graafmachines.
Boren/
graven.*

*Een graafmachine hapert.
Probeert nog e.
Prob.
Pr.*

*Een grotere graafmachine.
Graaft een bee.
Gaa.
Gr.*

1.3 NU GAAT MOEILIK GAAN

*Een telescoop met grote strik
en een taart komen op.
Daarachter de moeder.*

*De telescoop verdwijnt onder de tafel/
de taart er bovenop.*

*De jongen komt op.
Krijgt
toeter/
hoedje/
ballon in de hand.*

Feest!

*De taartdoos gaat open.
Tijd voor...*

Telefoongerinkel.

MOEDER Wacht...

Ja?

Plots is alles stil.

*Een jongen.
Een taart.
Een ballon.*

Hoe/
er zit iets in de grond?

Nee/
nu gaat moeilijk gaan.

Kan er niet iemand anders komen?

Ik weet dat het mijn job is/
maar het is...
Het is de verjaardag van mijn zoon.

Ja.

Ja/
dat moet vandaag.
Dat is het concept
van een verjaardag.

Het is maar één dag.

Ja.

Ja.

Ja.

Een blik.

Ja/
ik kom.

Ze legt af.

Sorry.

Ze gaat af.

1.4 ALLES WACHT

*Een jongen met een ballon.
Een jongen met een feesthoed.
Een jongen met een toeter.
Een tafel met een taart.*

Alles wacht op feest.

*Ochtend wordt middag.
Middag wordt avond.*

*De avond valt.
Een toeter valt
toet
uit een mond.*

Een verjaardag in mineur.

1.5 GE ZIT OP MIJN PLEK

*De jongen slaapt.
Hij heeft gewacht.
gewacht.
gewacht.
En nu is het nacht.
Geluiden.*

*Ieeeeee... Trrrk.
Humpf. krrrr... Kch. Fwiih.*

BOINK
Hij schiet wakker.

*Een stem.
Ergens ver.*

MEISJE Lalala.

Hij stamelt.

JONGEN Huh?
Mama?

MEISJE Ge zit op mijn stoel.

JONGEN Dat is mijn vaste plaats.

MEISJE En toch zit ge in de weg.
Weg!

JONGEN Wat?

*Een stem/
vlakbij.*

MEISJE Weg!

JONGEN Waaah!

*De jongen duikt weg.
Een meisje schrijft in haar notitieboekje.*

MEISJE ‘Negen uur dertig/
nacht:
een vreemde verschijning.’

JONGEN Wie zijt gij?
Hoe komt gij hier?
Wat doet gij hier?

MEISJE Noteren.

Iemand moet het doen!

JONGEN Ik bedoe...

MEISJE Het gaat over de sterren.

Ze noteert nog meer.

‘Een vreemde verschijning
met vreemde vragen’.

En nu
ook over u.

*Ze bladert door haar boekje/
stopt af en toe.*

Haalt er een vergeeld krantenartikel uit.

Wist ge dat de aarde elk jaar
vier nul nul nul nul ton zwaarder wordt?

Voor hij kan antwoorden.

Ik wel.
Allemaal sterrenstof.

JONGEN 40.000 ton/
ja.

MEISJE Minstens.
Nu gij!

JONGEN Euh...
Weet gij waarom het ‘s nachts donker is?

MEISJE Omdat de zon weg is.
Haha/
twee-nul!

JONGEN Nee.
Al die sterren zijn ook zonnen.
Dus die zouden samen heel veel licht moeten geven.
En die doen dat ook.
Maar toch is het donker.

MEISJE Hoe komt het dan?

JONGEN Dat weet niemand...

Raar he?
Ik vind dat raar.

MEISJE Ik ga dat te weten komen!

En dan ga ik in een boek staan.
In grote letters.
DE ONTDEKKER VAN DE NACHT!

JONGEN Ik sta al in een boek.

MEISJE Ge liegt!

JONGEN In dat van u.

MEISJE Dat telt niet.
Want niemand mag het lezen.
En een boek dat niemand leest/
dat is geen boek.
Dat is papier.

Trouwens, wie zou er over u nu iets willen lezen?
Zijn we vrienden?

Ze grijpt hem vast.

JONGEN Euh...

Ze duwt hem weg.

MEISJE Wat doet gij hier eigenlijk?

JONGEN Wat doet gij hier eigenlijk?

MEISJE Dat zou ik beter aan u vragen!

*De jongen probeert het meisje te ontwijken/
maar zij kopieert hem.
Een argwanende rond-de-tafel-dans.*

DE ONTDEKKER VAN DE NAAAAAACHT!

JONGEN Niet zo roepen!

MEISJE Maar ik roep graag.

JONGEN En ge kunt de nacht niet ontdekken.

MEISJE Uitvinden dan.

JONGEN Ge kunt ze ook niet (uitvinden)

MEISJE Ik heb dit ook uitgevonden.

*Het meisje grijpt de telescoop/
verstopt onder de tafel.*

JONGEN Oh...
Een telescoop.

MEISJE Hé!
Ik vond het uit/
dus ik mag de naam kiezen.

Ik noem het...

Ze denkt.

Lang.

Diep.

Of zo lijkt het toch.

Spannend/
he?

...telescoop!

JONGEN Scoop.

MEISJE Ge zijt zelf een scoop.

Ze loopt weg.

1.6 GIJ ZIT HIER NOG

*De moeder komt binnen met een stapel papieren.
Zuchtend en puffend.*

MOEDER Amai.

De jongen roept het meisje nog na.

JONGEN Hé!
Waar gaat gij naartoe?

MOEDER Oei/
gij zit hier nog.

Ik ga nergens meer naartoe.
Het is allemaal wat uitgelopen.

JONGEN Hebt gij echt niemand gezien?

MOEDER Jawel/
archeologen.
En nu willen ze dat we stoppen met werken.
Maar...

*Haar papieren belanden op tafel.
Haar blik eronder.*

Waar is uw cadeau?

Hebt gij uw cadeau al geopend?

JONGEN Neen.

Ze kijkt nog eens.

MOEDER Raar...

Uw vader stuurde nog een kaart.
Waar heb ik dat...

*Ze zoekt tussen haar papieren.
Geeft hem een kaart.*

En er is nog taart.

*Ze zetten zich neer.
Een knipoog.
Een knipoog.*

Smakelijk.

JONGEN Smakelijk.

*Hij draait zich naar zijn kaart/
zij naar haar papieren.
Ze lezen.*

MOEDER Mhmmm...

JONGEN Hmm.

MOEDER Euhm...
Ja.
Noodopgravingen...

*De jongen rolt het kaartje op/
plooit het dubbel.
Een kaartje met twee benen
wandelt naar een raketje.
Kruipt erin.*

JONGEN Three,,two:;,one:xkkchzchz...

*Hij lanceert zijn raketje naar haar.
Een hand gebaart tot stilte.
Dwingt het raketje tot landing.*

Wat zijt ge aan het doen?

MOEDER Ik ben er direct/
eerst even zoeken.

Onder urgente noodopgravingen wordt verstaan:

JONGEN Naar mijn cadeau?

MOEDER Jaja...

... onderzoek dat onverwacht moet worden uitgevoerd
op erg korte termijn
wegens de urgentie en onvermijdelijkheid van werken
die de archeologische resten en sporen zullen vernietigen.

JONGEN Er zijn weer problemen?

MOEDER Er zijn geen problemen.
Er zijn alleen mensen
die de oplossing niet zien.

...voor urgente noodopgravingen:
een duidelijke motivatie van de urgentie en
onvermijdelijkheid van de vernielingen...

Is het lekker?

*De jongen wacht.
Kijkt op zijn klok.*

JONGEN Ik ga slapen.

Hij stapt weg.

Slaapwel.

Wacht nog even.

Weg.

MOEDER Ja.
Maximum twee dagen.

*Ze kijkt op.
Ze kijkt om.*

Ah.
Slaapwel.

1.7 BERGEN WERK

*De moeder werkt door.
Verzet een berg werk.
Stapels papieren.*

*Een blik op de klok.
Ze gaat slapen.
Uitgeput.*

*Bergen wegen/
werk drukt.*

1.8 ER IS ZOVEEL STRAFBAAR

Lawaai.

MEISJE Huhm...
 Ja.
 En nog een beetje.
 Oei.
 Het zit vast
 Humpf...
 Hm.
 Ieeeh!
 Oh/
 te ver.
 Hehe.
 Ja.
 En...
 hup!

*Het meisje klungelt
een veel te grote buis de scène op.*

GOEIEMORGEN!

*De jongen op
met slaapkop/
nog maar half aangekleed.*

JONGEN Hoe komt gij hier altijd?

MEISJE Ah?
 Uit de coulissen.

JONGEN Dat is inbreken.
 Dat is strafbaar.

MEISJE Er is zoveel strafbaar.

 Hier!

Ze geeft hem het uiteinde van de grote buis.

JONGEN Huh?

MEISJE Ge kunt het horen.

Hij luistert.

JONGEN Ik hoor niks.

MEISJE Wacht.
 We moeten dichterblijven staan.

Ze sleurt hem mee.

Ze luistert.

JONGEN Ik heb niet gevraagd of (ik naar buiten mag).

MEISJE *(onderbreekt)* En/
zeggen ze iets?

JONGEN Wie?

MEISJE Op de werf.

JONGEN De archeologen?

MEISJE Als ge dat zo wilt noemen...

JONGEN Is dat van daar?
Dat is afluisteren!
Dat is...

MEISJE Alles is strafbaar.
Zwijgt/
of ge hoort niks.

JONGEN Ik wil hier niks mee te...

Er komt geroezemoes uit de buis.

MEISJE Kunt gij nu eens geen vijf minuten zwijgen?

BUIS *Begin tegen mij niet over het belang van onderzoek.
Ge zoudt beter eens aan zelfonderzoek doen.*

*Een verraste
trotse jongen.*

JONGEN Dat is mijn mama.

BUIS *Eens denken aan wat ge blokkeert.
Aan wat ge riskeert
als ge ons heel de tijd zo saboteert/
zonder dat ge u ook maar een moment gen(...)*

Stil.

MEISJE Ge hebt het kapot gemaakt!

JONGEN Ik had het gewoon vast.

MEISJE Betalen!

JONGEN Waarom?

MEISJE Ge liegt!

JONGEN Dat is niet waar!

MEISJE Liegen is strafbaar!

JONGEN Ik ga niet betalen omdat ik heb gelogen.

MEISJE Ah.
Dus ge hebt gelogen.

JONGEN Ik heb helemaal niet gelogen.

MEISJE Daarnet zei ge van wel.
Zijt ge nu aan het liegen over dat ge hebt gelogen?

JONGEN Nee.
Denk ik.

Hij grijpt naar de buis.

Geef maar hier/
ik los dat wel op.

MEISJE Oh!
De verdachte wil het bewijsmateriaal doen verdwijnen!
BETRAPT!!!

Het geroezemoes vangt weer aan.

JONGEN Ssst!

MEISJE Roepen mag.
Ik roep graag.

JONGEN Nee!

Hij wijst naar de buis.

BUIS Kunt ge dat labelen?

*Ze luisteren.
De buis roezemoest verder.
Ondertussen:*

JONGEN Vanwaar hebt ge dat?

MEISJE Gevonden.

JONGEN Waar?

MEISJE Op de werf.

JONGEN Gestolen.

MEISJE Gevonden/
Gestolen.
Pff.

JONGEN Dat is echt echt echt echt... strafbaar!

MEISJE Het is niet omdat iets strafbaar is/
dat het daarom niet mag.
Het kost gewoon wat meer geld.

Waarom is uw mama daar en niet bij u?

JONGEN Ze heeft nu geen tijd.

MEISJE Tuurlijk wel!
Ge hebt altijd tijd.
Het hangt er gewoon van af waarvoor.

JONGEN Hoe/
waarvoor?

MEISJE Hebt gij nu helemaal geen tijdsbesef?

Moet ge de kaart hebben?
Ik heb slapentijd/
etenstijd/
vieruurtjestijd/
speeltijd/
...

JONGEN Ik kan tijd krijgen?

MEISJE Ja.
Buiten de levertijd.
Daar zult ge even op moeten wachten.

JONGEN Hebt ge tijd voor twee?

MEISJE Voor elkaar of tegen elkaar?
Dat is een aparte rayon.

JONGEN Voor elkaar.

MEISJE Euh...
Kwalitijd?

Ze haalt een bokaaltje onder haar rok uit.

JONGEN Is dat tijd?

MEISJE Oh oh.
Kwàlitijd.

JONGEN Dat dan.

MEISJE Is het om mee te nemen?

JONGEN Euh/
ja.

MEISJE Een zakje is wel drie cent.

JONGEN Het zal zo wel gaan.

MEISJE Bedankt en merci!

*Hij wil vertrekken.
Zij haakt haar arm in de zijne.*

JONGEN Gaat gij mee?

MEISJE Natuurlijk/
nu komt de scène
waarin ge mij gaat voorstellen!

1.9 IK MOET U AAN IEMAND VOORSTELLEN

*Een jongen.
Een meisje.
Een moeder
aan de telefoon.*

JONGEN Ik moet u aan iemand voorstellen.

MEISJE Nee/
ge moet het willen.

MOEDER Ja/
ik luister.

JONGEN Ik wil u aan iemand voorstellen.

MOEDER Ja.
Dat hebt ge al gezegd.

JONGEN Ik heb iemand leren kennen.
Ze is hier al geweest/
hoor/
maar ze heeft u altijd gemist.
En ze slist!

MOEDER Dat kan mij niet schelen.

MEISJE Ziet ge?
Dat is stoer!

MOEDER Nee.

MEISJE Oh!

JONGEN Dat is schattig.

MOEDER Het kan mij niet schelen
wat die archeologen
daar kunnen vinden.

MEISJE Haargeelhologen?

MOEDER Als ge een put graaft/
vindt ge altijd rommel...

JONGEN Ze is aan het bellen.

MOEDER ...en ik heb geen behoefte
aan mensen die die rommel *belangrijk* noemen/
gewoon omdat die oud is.

MEISJE Wat is dat nu eigenlijk/
haargeelhologen?

MOEDER Als mijn sla verlept is/
noem ik die dan historisch?

JONGEN Archeologen?

MOEDER Nee/
ik noem die rot.
En ik gooi die weg.

JONGEN Dat zijn mensen die door verschillende grondlagen...

MEISJE Ik snap het niet.

JONGEN Mensen die proberen te dateren...

MOEDER Nee/
dat gaat er bij mij niet in.

MEISJE Bij mij ook niet.
Ik snap het niet.

JONGEN Dat zijn mensen die hun taart...

MEISJE Taart snap ik.

MOEDER Kom/
hier heb ik geen tijd voor.
Mijn zoon is jarig.

MEISJE Oh!

JONGEN Dat zijn mensen die hun taart...

MOEDER Ssst!
Ik moet vieren.

MEISJE Ssst!

JONGEN ...laagje per laagje opeten.
Eerst de aardbeien dan de crème-
om dan
achterstevoren/
het recept te reconstru...

MOEDER Ge maakt het veel te moeilijk.

MEISJE Ja.

*Het meisje kijkt onbegrijpend/
de jongen ziet het.*

JONGEN Het recept te vinden.
Maar dan met zand.

MEISJE Ik eet ook graag zand.

Ze begint zand te eten.

MOEDER Ik heb daar geen tijd voor.

JONGEN Ze duiken in het zand/
en duiken terug in de tijd.

MEISJE Kijk/
ik ben een haargeelholoog!

De jongen ziet haar eten.

JONGEN Nee!
Ze eten niet/
ze graven.

MOEDER Nee!

MEISJE Ge hebt mij nog altijd niet voorgesteld.

JONGEN Mama.

MOEDER Mhm?

JONGEN Ge moet iemand leren kennen.

MOEDER Gij kunt dat niet beslissen.

MEISJE Weer over mijn slissen!

JONGEN Ok/
ge *wilt* iemand leren kennen.

MEISJE Mij!

MOEDER Mijn grond.
Mijn tijd.

JONGEN Ze heeft mij tijd gegeven!

Hij haalt het bokaaltje boven.

MOEDER Over hoe lang spreken we dan?
Weken?
Maanden?

JONGEN Dat weet ik niet...
Het is een klein bokaaltje.

MEISJE Ik zal u nog eens iets geven!

MOEDER Ik teken dat niet.
Vandaag is genoeg.
Vandaag was al teveel.

MEISJE Mmm/
ik heb zin in veel.
Vetplantjes.
Met taart!

Ze graait de taart mee.

MOEDER Het is maar tijdelijk/
ja.
Maar tijdelijk
heeft permanente gevolgen.

Wat was er/
jongen?

JONGEN Ik wil u aan iemand...

*De jongen draait zijn hoofd.
Het meisje is weg.
Verbaasd zakt zijn arm
met daarin het bokaaltje
met daarin zand.
Het korrelt op de grond.*

...voorstellen.

1.10 KENT GE HET ZANDMANNETJE

*Een moeder kijkt naar haar verwarde zoon
die zand over de vloer uitstrooit.*

Haar papieren vallen.

*Ze kijkt er even naar/
verward.*

Een zucht valt.

Ze laat de papieren voor wat ze zijn.

Ze zet zich.

Het is nodig.

Tijd voor tijd.

MOEDER Zal ik u aan iemand voorstellen?
Kent ge het zandmannetje?

JONGEN Het wat?

MOEDER Het zandmannetje.
Nog nooit gezien?

De jongen schudt zijn hoofd.

Nochtans...

Elke nacht

staat het naast uw bed.

Weet ge waarom ge het niet ziet?

JONGEN Nee.

MOEDER Het strooit zand in uw ogen
en ge valt in slaap.
En ge droomt steeds
verder en verder weg.

*Zij wijst naar boven/
hij kijkt naar zijn raketje.*

JONGEN Ver weg..

MOEDER De volgende dag
zijn er alleen nog wat korreltjes
in uw ooghoeken.
Slaapzand/
voor als ge wakker wordt.

JONGEN Slaapzand.

MOEDER Zo noemen ze dat.
Wilt ge het zien?

JONGEN Ik kon het toch niet zien?

MOEDER Niet als het hier is.
Het woont op de maan.

Doe uw ogen eens dicht.
Doe maar dicht.

*Zijn ogen dicht.
Haar kousen voeten
de deur uit.
Het zand blijft stromen.*

Het blijft zwart...

Ik hoor u wel!

*Ze komt weer binnen/
houdt een nieuwe telescoop voor zich uit.*

Zeg/
voor uw verjaardag.
Als er één ding is dat ge zou willen/
wat is dat dan?

JONGEN Dat alles weer is zoals vroeger.

*De tijd is op.
Het zand stukt.
Hij doet zijn ogen open.
Ziet een telescoop met een strik.*

Een telescoop is ook goed.

De moeder raapt haar papieren bijeen.

Dank u...

MOEDER Ja.

Dank u.

*Ze verdwijnt.
Een jongen alleen.
Enfin:
met een telescoop.*

1.11 IK WOU DANK U ZEGGEN

*De jongen ziet door zijn telescoop het meisje/
bovenaan de berg.
Ze brokkelt met beide handen
taart in haar mond.*

MEISJE Ge staat in mijn zicht...

JONGEN Ik (wil...)

*In haar overvolle mond
propt ze ook nog wat woorden bij.*

MEISJE Ja/
gij.
Uit mijn zicht.

JONGEN Ik wou dank u zeggen.

MEISJE Proficiat.
En nu weg.

JONGEN Nee/
echt!
Maar zou ik nog wat meer mogen?

MEISJE Ah/
wilt ge taart?
Wacht/
ik kom eraan.

*Ze klautert de berg af.
Van achter de berg:*

Ik moet wel zeggen:
ik heb al betere gehad.
Maar ja:
ge moet pakken
wat er te pakken valt.
Ik heb er wel al van gebeten/
maar wij zijn niet vies van elkaar/
hé?

*Ze is beneden.
Grijpt een handvol zand van de grond/
en strooit het over de taart.*

Alstublieft!

JONGEN Wat doet gij nu?

MEISJE Krokant maken.
Ik heb graag dat dat kraakt.

Stukje?

JONGEN Ei/
nee.

MEISJE Waarom niet?

JONGEN Dat is vies.

MEISJE Zeg!
Ge moet niet alles beoordelen op zijn uiterlijk.
Wees maar blij dat we dat met u niet doen.

JONGEN Ik wil wel
wat van uw zand.

MEISJE Zand?

JONGEN Tijd.

MEISJE Ah.
Kijkt maar rustig rond.

*Het meisje tilt haar rok omhoog.
Rond haar benen bengelen bokaaltjes/
flesjes/
potjes.*

De jongen kijkt weg.

Kijkt dan!

JONGEN Maar ik kan uw onderbroek zien.

*Het meisje kijkt naar beneden.
Haalt haar schouders op.*

MEISJE Ja.
Kijken mag/
aankomen niet.

Allez kom!

De jongen nadert aarzelend.

Ja...
Braaf.
Dus dat is tijd.

Ze wijst wat potjes aan.

Tijd.

En hier ook nog wat tijd...
Kijkt maar rustig rond/
neemt gerust uw tijd.

JONGEN Waar staat de kwalitijd?

MEISJE Die hebt ge al opgebruikt.

JONGEN Is er niet nog?

MEISJE Ik heb wel nog veel kwantitijd.

JONGEN Nee...
Hebt ge niks met taart/
of kaarsjes?
Om zo met twee...
gezellig...

Grote ogen bij het meisje.

MEISJE Tête-à-tijd?

JONGEN Euh/
ja.

Ze geeft een bokaaltje.

MEISJE Alstublieft.
Spaart gij de stickertjes?

JONGEN Neen?

Hij wil het bokaaltje wegsteken.

MEISJE Hela!
Betalen!

JONGEN Ik heb geen geld.

MEISJE Pfff/
geld!

*Het meisje tuit haar lippen.
De jongen aarzelt/
zoent haar voorhoofd.
Een verlegen lachje.*

Tot straks!

1.12 ZOALS VERPLICHT

*De jongen dekt de tafel voor twee.
Het bokaaltje zand
belandt op een taartschotel
Een kaars als kers op de taart.*

*Zijn moeder loopt al bellend binnen.
Tekent ondertussen papieren.*

MOEDER Ik heb vooraf onderzoek laten doen/
zoals verplicht.
Jullie hebben toen gezegd dat er
-ik citeer-

Ze zoekt tussen haar papieren.

‘geen belangwekkende vondsten’
gedaan zijn.
Nu botsen wij toch op iets.

Hij zet wijnglazen op tafel.

Jullie eerste ploeg heeft dat inderdaad gemist.

Hoe/
onze fout?

Twee borden.

Natuurlijk graven wij dieper dan dat.
Als ge weet hoe hoog dat we bouwen/
krijgt ge ook wel een idee
hoe diep onze funderingen moeten zijn.

*De jongen schuift de papieren aan de kant/
om zijn servetten neer te zetten.*

Jongen/
niet in mijn papieren neuzen.

Nee/
ik heb mij gehouden aan de afspraken.
Nu jullie nog.
Twee dagen:
dat is wat ge kon krijgen/
dat is ge hebt gekregen.

*Ze vertrekt/
zonder te zien
wat haar zoon voor haar maakte.*

1.13 PAPIEREN PAPIEREN

Een opgemaakt meisje leest een vergeten papier.

MEISJE Toe-stem-ming tot ar-che-o-(lo-gi-sche op-gra-vin-gen...)

JONGEN Hé!
Niet in de papieren neuzen.
En hoe duikt gij hier altijd op?

MEISJE Gij zijt hier.
Toe-stem-...

JONGEN Wacht.

De jongen loopt naar buiten.

Mama!
Mama!
Ge zijt een papier vergeten!

Het meisje duikt hem achterna.

MEISJE Papieren/
papieren!

JONGEN Ze is al weg.

MEISJE Er zijn papieren genoeg in de wereld.

*De jongen neemt het papier.
Zet zijn handtekening onder het document.*

Wat doet gij nu?

JONGEN Die papieren tekenen.
Dan wint mama tijd.

MEISJE Ah/
ze spaart de stickertjes.

Mag ik de enveloppe toelekken?
Lekken is leuk.

*Ze lekt een enveloppe dicht.
Post hem in de grote buis.*

Voila!
Dag speeksel!
Veel plezier op reis!
Vergeet geen kaartje te sturen!

*Bovenop de berg
springt een briefje
uit een buisje.*

Wanneer gaan we nu samen eten?

JONGEN Gingen wij samen eten?

MEISJE Ge had dat beloofd!

JONGEN Ja?

Euh...

Nu?

1.14 ROMANTISCH

Ze zetten zich aan de gedekte tafel.

MEISJE Oh/
er is taart!

JONGEN Neen.
Dat is tijd.

MEISJE Ah?
Tijd?

JONGEN Tête-à-tijd.

MEISJE Tête...?
Ah...
Tête-à-tijd!

Ik had het niet herkend:
ge hebt er een kaarsje op gezet.
Romantisch...

De jongen zet er een extra glas en bord bij.

MEISJE Hoe?
Wie komt er nog eten?
Gij hebt vrienden?

JONGEN Mijn mama.

MEISJE Ah...
En uw papa dan?

JONGEN Die zit ver weg.
Die zie ik niet meer.

MEISJE Wacht eens.
Ge gaat die tête-à-tijd gebruiken...
met drie?

JONGEN Straks/
met mijn mama.

*Het meisje grijpt gulzig naar de tijdstaart.
De jongen houdt haar tegen.*

MEISJE Die is van mij.

JONGEN Die was van u.
Gegeven is gegeven.

MEISJE Maar ik dacht dat wij...
 met twee...
 en dat gij dat voor mij...
 en dat we dan

Ze tuit haar lippen.

romantisch gingen doen.

JONGEN Neen...

MEISJE Die tête-à-tijd was niet voor mij?

JONGEN We kunnen later iets eten.

MEISJE Ja.
 Etenstijd.
 Maar dat is helemaal niet romantisch.

JONGEN Met twee.
 Een tête-à-tijd.

MEISJE Die is o-hop!
 Want gij gebruikt die voor uw moeder.

JONGEN Ge kunt toch bijbestellen?

MEISJE Zeg!
 Ik ben wel geen winkel!
 Kwijt is kwijt.
 Op is op.

JONGEN We eten morgen wel.

Even weer rust.

*Dan grijpt het meisje het bokaaltje/
blaast het kaarsje uit/
strooit het zand in het rond.*

MEISJE Het zal toch nu moeten!

*Ze kruipt naar hem toe/
over de tafel.
Al dan niet gewilde zwoele blikken.*

JONGEN Niet nu.

MEISJE Ik voel de motten al fladderen in mijn buik.

JONGEN Geef dat terug.

MEISJE Romantisch...

JONGEN Ik heb dat nog nodig!

MEISJE Geef toe dat ik in uw hoofd zit.

De tafel kantelt.

De jongen duikt erachter.

De sfeer kantelt.

Het zand is op.

Een jongen zoekt dekking.

Een meisje zoekt nog een korreltje.

Op.

Ik had er toch meer van verwacht.

Ik had beter paartijd genomen.

Ik wil u nooit meer zien!

We bellen nog!

Af.

1.15 WAAR ZIJN MIJN PAPIEREN

*De jongen hoort zijn moeder.
Rommel.
Alles ligt omver.
Hij begint haastig op te ruimen.
Hoopjes worden stapels.
Ze raast binnen.
Kijkt naar het slagveld.*

MOEDER Wat is er hier gebeurd?

JONGEN Ik ruim wel op.

MOEDER Waar ligt dat...

*Ze zoekt.
Haalt hopen verder overhoop.*

Lag er nog iets op tafel?

JONGEN Wat is er?

MOEDER Niks.
Problemen.

JONGEN Er zijn geen problemen/
er zijn alleen mensen die
(de oplossing niet zien.)

MOEDER Ik zie de oplossing!
De oplossing zijn die papieren/
maar ik zie dat verdomd papier niet.

JONGEN Ik heb uw papier al getekend!

Haar haastig zoeken valt stil.

MOEDER Wat?
Gij hebt dat getekend.?

JONGEN En opgestuurd.
Ge moet niet meer zoeken/
het is al gebeurd.

MOEDER Hebt gij dat gelezen?

JONGEN Ah nee/
ik mag niet in uw papieren neuzen.
Misschien heeft zij wel gekeken.

MOEDER Wie?

- JONGEN Mijn tijdsmeisje.
Ik heb dat toch al gezegd?
- MOEDER Als ge deftig had gelezen/
dan wist ge dat ge er net voor had gezorgd
dat uw moeder haar job kwijt kan spelen.
- JONGEN Er komt toch nog een toren?
- MOEDER Als gij u moeit:
neen.
Door u gaan ze nog maanden door
met spelen in hun zandbak.
- JONGEN Ik dacht/
dat als ik kon helpen...
- MOEDER Het zou beter gaan zonder uw hulp.
- JONGEN ... dat ge dan wat meer tijd zou hebben.
- MOEDER Voor wie denkt ge dat ik dit doe?
Al dat werk?
Voor mijn plezier?
Ik kan wel andere hobby's kiezen.
Ik doe dat voor u.
Ik ben verantwoordelijk.
Dat is mijn job.
Dat is mijn leven.
Verantwoordelijk zijn.
Voor u.
Door u.
- JONGEN Sorry.

*Ze legt haar papieren weg.
Zet zich bij haar zoon.
Twee hoopjes mens.*

- MOEDER Ik weet dat ge wou helpen/
maar..
Het zou mama handiger uitkomen
als ge hier niet in de weg loopt.
Ok?

- JONGEN Ok...

*Hij doet nog een poging tot opruimen.
Pakt de papieren van zijn moeder.*

- MOEDER Laat dat liggen.

*Ze grijpt de papieren uit zijn handen.
Loopt ermee weg.*

Het is allemaal even te veel.

*Een wolk van papieren
dwarrelt een jongen onder.
Het rommelt.*

2 **ZEEËN VAN TIJD**

*Soms is het allemaal te veel.
Maar dat wilt eigenlijk zeggen
dat ik te veel ben.*

2.1 ER IS IETS GEKNAPT

Een jongen.

Zit.

Denkt.

Wacht.

Er is iets geknapt.

Om hem heen

ravage.

En hij

zit.

Denkt.

Staat recht.

Hij zoekt zijn spullen bijeen.

Stalt zijn - raketje

- gsm

- onderbroek

- kousen

op het tafellaken uit.

Knoopt het tafellaken rond zijn telescoop.

Een knapzak.

Hij vertrekt.

2.2 WAT IS ER

*Het meisje komt op.
In haar hand
een vrachtwagen aan een leiband.*

MEISJE Kom.
Ja/
braaf.
Oppassen voor de kabels.
Ja!
Flink zo.
Ze hebben dat hier niet echt praktisch gelegd/
he.
Maar moeilijk gaat ook.
Nee.
Af.
Af/
zei ik.
Nee/
ge moet geen schrik hebben/
dat is maar publiek.
Ja.
Flink zo.
Brave jongen.

Ze ziet de jongen staan.

Wat is er?
Er is iets/
he.
Ik zie wel dat er iets is.
Wat is het?

*Stilte.
Ze fluistert tegen haar vrachtwagen.*

Hij wilt het niet zeggen.
Maar we gaan het toch te weten komen.

Stilte.

Allez!
Wat is er nu?

JONGEN Niks.

MEISJE Aha!
Ik dacht het al.

Ze wil verder stappen.

JONGEN Mag ik bij u blijven?

MEISJE Ja!

2.3 ZWART GAT

De grote buis wordt bankje.

MEISJE Ik verveel mij.

JONGEN Gaan we iets doen?

MEISJE Nee.

JONGEN Maar ik verveel u.

MEISJE Maar nee.

JONGEN Ge verveelt uzelf?

MEISJE Ja!

JONGEN Ik vind u niet vervelend.

MEISJE Nee?
Ik heb u toch een leugenaar genoemd?
Ik heb toch gezegd dat ge stinkt?

JONGEN Dat hebt ge niet gezegd.

MEISJE Nee?

Ze bladert in haar boekje.

Ahnee/
ik heb het gedacht.

JONGEN Ok/
gij wilt ook al van mij af.

Ik zou beter helemaal verdwijnen.

Het meisje zit verdiept in haar boekje.

Ik zou een zwart gat moeten vinden.

MEISJE Wat?

JONGEN Een zwart gat.

MEISJE Ik heb een gat!

JONGEN Een zwart.
Eén dat alles opeet.
waarin alles verdwijnt.

MEISJE Wilt ge mijn gat zien?

JONGEN Ge kunt dat niet zien.
Dat eet alles op/
ook licht.
Het is te donker om te zien.

MEISJE Dan hebt gij veel te diep gegraven.

JONGEN Het is geen put/
het is een gat.
Dat is in de ruimte.

MEISJE Er zitten gatten in de ruimte?

JONGEN Ja.
Gij schreef daar toch een boekje over?
Over de ruimte?

Ze knikt enthousiast.

MEISJE En over u!

JONGEN Maar gij weet niks over de ruimte!

MEISJE Maar wel over u.
En als ik alles al wist/
zou ik het toch niet moeten opschrijven?

Ik vind u raar.
Wie wil er nu verdwijnen?

JONGEN Soms is het allemaal te veel.
Maar dat wilt eigenlijk zeggen
dat ik te veel ben.

MEISJE Gij zijt alleen.
Helemaal alleen!

JONGEN Sorry.

MEISJE Alleen is toch nooit met te veel.

Kom/
ik ga u mijn gat tonen.

*Ze opent een gat in de berg.
Knijpt er een lichtje aan.*

Welkom
in uw nieuwe thuis!

Het is eigenlijk maar berekend op één persoon/
maar met wat wringen
moet dat lukken.

*Ze duwt hem naast zich neer.
Schraapt haar keel.*

Dus.
Even praktisch:
Dat is de rechterkant
Dat is de linkerkant.
Dat is de achterkant/
en die kant moet ik nog een naam geven.

JONGEN Gij zijt raar.

MEISJE En gij stinkt.
Naar stank.

2.4 IN DE VLUCHT

*Het meisje stormt naar buiten.
Gooit zand naar de jongen.
Hij wil haar achterna/
maar legt eerst
-zorgvuldig-
zijn gsm aan de kant/
en neemt zijn raketje...*

*Het meisje grijpt zijn raketje/
in de vlucht.
De jongen jaagt haar na/
achter het hek/
achter de berg.
Maar hij raakt haar kwijt.
Plots zit zij achter hem.
Ze jagen/
ze schoppen/
ze lachen.*

*Een schop/
spade
en een zeil vormen een startdoek.
De race der bobijnen.
Het startschot.
Twee kleine bobijnen
duiken het publiek in/
zij duiken erachter.*

*Ze spelen/
ze vallen/
ze roepen.*

*Een rood-wit paaltje wordt zwaard/
een verkeersbord wordt schild.
Een veldslag op een werf/
een steekspel in opbouw.
De jongen wordt geveld/
op de grond/
uitgeteld.
Een grote bobijn
rolt op hem af.
over hem heen.
En zij lacht.*

*Ondertussen rinkelt zijn gsm.
Raakt bedolven
onder opstuiwend zand.
Niemand die het ziet.*

2.5 HET IS TIJD

De jongen kijkt op zijn horloge.

JONGEN We moesten al slapen.

MEISJE Waarom?

JONGEN Het is tijd.

MEISJE Hoe kan uw armbandje nu weten of ge wilt slapen?

JONGEN Kunt gij geen horloge lezen?

Even stil.

MEISJE Als ge al denkt dat een oor...

JONGEN Horloge.

MEISJE een oorloze beter dan u weet
wanneer ge wilt slapen/
hoe kunt ge dan verwachten
dat ik u serieus neem bij belangrijke beslissingen.
Over leven!
En dood!
En rabarberconfituur!

JONGEN Gij kunt geen horloge lezen.

MEISJE Geef uw arm eens.

*Ze tuurt even naar het horloge
op zijn uitgestoken arm.
Zet er dan haar tanden in.*

JONGEN Hé!
Ik heb dat nog gekregen van papa.

MEISJE Ahja/
die was u beeeuuuh!

De jongen draait zich weg.

JONGEN Ik ga slapen.

MEISJE Waarom?

JONGEN Ik ben moe.

MEISJE Mooooeeteeeh!

Moe is een goede reden.

Slaapwel.

JONGEN Slaapwel.

De jongen wil in de berg kruipen.

MEISJE Oh/
maar dat zal geen waar zijn...
Kssjt!
Dat is mijn plek!
Weg!

*De jongen legt zich buiten.
Het meisje legt zich binnen.
Ze grist zijn deken nog weg.
Hij hoort allerlei badkamer geluiden/
met af en toe een luide knal door.
Dan stil.*

Slaapwel!

JONGEN Slaapwel.

Een lichtje knipt aan.

MEISJE Slaapt gij al?
Ik niet.

Hebt gij honger?
Ik niet.

Hebt gij het koud?
Ik niet.

Slaapwel.

Een lichtje knipt uit.

JONGEN Slaapwel.

Aan.

MEISJE Mist gij uw mama?
Ik niet!

Denkt gij dat uw mama u mist?
Ik niet!

Denkt gij dat uw mama al gemerkt heeft dat ge weg zijt?
Ik niet!

Slaapwel!

Uit.

Ge zijt wel nogal een stille.

JONGEN Gij niet.

2.6 HET WACHTEN

*De moeder dekt de tafel.
Twee glazen/
twee borden.
Ze blaast een ballon op.
Houdt hem omhoog
en wacht.
Wacht.
Wacht.*

*Ondertussen galmen er telefoontjes.
Op de berg springen in huizen lichten aan.
Steeds opnieuw dezelfde vraag.
Steeds opnieuw hetzelfde antwoord/
gevolgd door geroezemoes.*

MOEDER Heeft u mijn zoon misschien gezien?
Ja.
Heeft u mijn zoon gezien/
Uw zoon?
misschien?
Nee/
Uw zoon?
niet gezien.
Ja.
Sorry dat ik zo laat nog stoor/
Nee/
maar
niet gezien.
Wacht, ik ga hem halen.
Waarom mijn zoon misschien gezien?
Is hij weg?
Dat is het automatisch antwoord apparaat
Niks.
Uw zoon?
Staringzoengezin
BIEP BIEP BIEP
hoopgezoengezingezin
Heeft u mijn zoon gezien?
Niks ook gezienzoengezind
Nee, er even niet/
angezienzoengezien
niet gezien
Mijn zoon. een boodschap achter na de
Nee/
Nee. Nee.
niks. Nee.
Ja.
Slaapwel.

*Gesprek na gesprek overlapt/
tot de hele berg
gonst van de telefoontjes.*

*De ballon sippelt leeg/
maar zij houdt vol.
Ze houdt hem omhoog.
Nog steeds.
In een arm
die weegt
van het wachten.*

2.7 PRUT

*Hamers.
Beitels.
Gegraaf.
Geschaaf.
De jongen schrikt wakker.*

MEISJE GOEIEMORGEN!

*Het meisje opent haar grot.
Er valt zand naar beneden.
Ze probeert het op te vangen.*

JONGEN WAT IS DAT LAWAAI?

MEISJE DAT WAS IK!
IK WAS AAN HET ROEPEN.

JONGEN NEE/
DAT LAWAAI.

MEISJE AH/
DAT IS VAN DIE HAARGEELHOLOGEN.
ZE ZIJN WEER AAN HET GRAVEN.

JONGEN BOVEN UW HOOFD?
DAT KAN INSTORTEN!

Het meisje klopt hard op de muren.

MEISJE SPANNEND/
HE!

*Ze hangt er met haar mond open onder/
hopend dat er nog iets valt.*

JONGEN WAT DOET GIJ?

MEISJE PROEVEN.

JONGEN KOMT DAAR ONDERUIT.

MEISJE MAAR...

JONGEN NU.

Ze kruipt met tegenzin uit de berg.

WAAROM EET GIJ DAAR NU VAN?

Het meisje zucht.

MEISJE KENT GE DIE...

Ze doet teken naar de wagens op de berg.

KAN DAT WAT STILLER?

Het lawaai valt weg.

Kent ge die korreltjes/
die 's ochtends in uw ogen zitten?

JONGEN Slaapzand.

MEISJE Prut/
zo noemen ze dat.

Wat doet gij daarmee?

JONGEN Niks...

MEISJE Jawel!
Ge gooit dat op de grond!
Zoals iedereen hier.
En nu ligt er overal prut!
OVERAL!

JONGEN Denkt gij nu echt
dat de wereld vol slaapzand ligt?

MEISJE Is er zand op de Noordpool?

JONGEN Nee...

MEISJE Ah...
Voila.

JONGEN Hoe/
voila?

MEISJE Ik dacht dat gij de slimme waart.
Daar zijn geen mensen/
daar is geen prut/
daar is geen zand.

Nee?

Naar waar gaat gij op vakantie?

JONGEN Naar de zee...

MEISJE Iedereen gaat naar de zee!
Dus daar is een strand.

JONGEN Howowowowo.

MEISJE En in Afrika
ligt het vol zand!

Hoe komt dat?

Een verward gezicht krijgt inzicht.

JONGEN Omdat de mensen daar zijn ontstaan?

MEISJE We lopen daar al veel langer rond.

JONGEN De wereld is prut.

MEISJE Ik verzamel dat!

JONGEN Huh?

MEISJE Ik heb u dat gegeven!
In het begin van het stuk.
Zo in een potje.

JONGEN Dat was toch tijd of zand of...

MEISJE Of prut.
Uit mijn ogen.

De jongen kijkt rond naar de bouwwerf.

JONGEN Dit is allemaal tijd...

MEISJE Dat was tijd.
Gebruikte tijd.

Ze tilt geniepig haar rokje op.

Ik heb versche.

Mag ik nu verder doen?

*Het meisje verdwijnt in de berg.
De jongen blijft achter.*

2.8 EEN BUIS

*De jongen loopt naar de buis.
Luistert.*

Hoopt.

*Niks.
Zucht.*

2.9 HET ZANDMANNETJE

*Het meisje zit bovenop de berg.
Ze speelt met haar telesoap-scoop of hoe ze het nu ook noemt.*

JONGEN Kent gij het zandmannetje?

MEISJE Wat?

JONGEN Het zandmannetje.

Er was een mannetje...

MEISJE Er was...
Is het dood?

JONGEN Nee.
Het is er nog altijd.
Het leeft op de maan.

MEISJE Dat is daar schoon.

JONGEN 's Nachts begint zijn dag.
Hij neemt een grote schep zand...

MEISJE Hoeveel?

JONGEN Heel veel.

MEISJE Vier nul nul nul nul ton per jaar?

JONGEN Minstens.
Maar dus:
hij neemt een grote schep zand/
-en nu niet onderbreken-
en komt naar beneden.

Daar strooit hij zand in uw ogen/
en ge valt in slaap.
Ge droomt.
En dan gaat hij weer naar boven.

MEISJE Dat is toch niet praktisch!
Elke dag op en af.
Hij kan dan toch beter hier beneden wonen?
Ge zijt langer onderweg dan dat ge daar zijt!

JONGEN Ik vind dat een mooi verhaal.

Dat doet me geloven
dat ver weg heel dichtbij kan zijn.
Dat ik mijn ogen maar moet opendoen/

en dat hij daar kan staan.

Een stilte.

MEISJE Dat ‘manneltje’
dat strooit toch niks in uw ogen?
Dat sluipt uw kamer binnen/
en pikt de prut uit uw ogen!
Maar als hij ziet dat uw ogen nog open zijn/
dan rukt hij die eruit.
Recht uit uw kassen.
Dan bengelen daar draadjes aan.
Gij denkt dat ge iets van het zandmanneltje weet...
Het leeft wel op de maan.

JONGEN Wat zoudt ge zien van op de maan?

MEISJE Mij!

JONGEN Ja.
Ik vind dat een leuk idee/
dat als ge van daar een foto zou trekken/
dat ge iedereen hier zou zien.

Mijn mama/

Het meisje ziet iets vanop de berg.

MEISJE Oei.

JONGEN mijn papa/
ik...

MEISJE Psst!

JONGEN En met wat geluk
lachen we alledrie.

MEISJE Kom hier!

JONGEN Wat?

Ik hoop dat die toren er echt komt.

MEISJE Jaja/
Binnen/
snel!

JONGEN Misschien zie ik van daar al ver genoeg.

MEISJE Hier!

JONGEN Maar...

MEISJE Nu!

*De jongen grijpt een helm
en haast zich naar binnen.*

*Voor het eerst
zonder zijn raketje.*

2.10 **ERGENS**

*De moeder komt op.
Haar ogen speuren rond.
Ze zoekt.*

Is dat?

*Half onder het zand
vindt ze zijn raketje.*

MOEDER Jongen?

Jongen!

Niks.

*Ze blijft roepen.
Zoekt verder.
Haalt zand overhoop/
schreeuwt haar stem schor.*

*Ergens.
Hier.*

Hier ergens.

Nee?

Ze is haar zoon en haar stem kwijt.

2.11 TASTEN IN HET DUISTER

*Op de berg
zwaaien lichten.*

*Een hele groep mensen zoekt.
Ze roezen moes/
zakken lamp/
vangen bot.*

*Lichten/
stemmen
die tasten in het duister.*

2.12 **EXCUSES**

Een speech.

MOEDER Dames en heren/
Namens de aandeelhouders/
financiers
en mezelve:
onze excuses voor de vertraging.

Bij de graafwerkzaamheden botsten we op onverwachte voorwerpen.
Er is onderzoek gedaan:
het blijken sporen uit de 17e eeuw/
geschriften over de ruimte/
die verder staan dan we tot nu toe aannamen.
Ze vonden de tot nu toe oudste telescoop ooit/
met bijhorende schetsen.
De kans bestaat dat ze hier botsten op de uitvinder hiervan/
de ontdekker van de nacht.
Het spreekt dan ook voor zich
dat we hen uitgebreid de tijd geven
dit te onderzoeken.

Ik beloofde het u:
u zou getuige zijn van geschiedenis.

We moeten dit
-meer dan als een financiële aderlating-
zien als een opportuniteit
om dit project onder de aanda...

Ze stokt.

Onder de aandacht te plaa...

Ze stopt.

Ik kan dit niet.

Mijn excuses.

*Ze loopt naar buiten/
naar de werf.*

2.13 **OP DE TOP**

Niets.

De moeder staat weer waar ze het raketje vond.

Hakken in de hand.

Haren in de war.

Moed in de schoenen.

Niets.

Buiten

een besluit.

Ze

zet

bobijn

na bobijn

op elkaar/

plaats een spade/

bovenop een emmer/

propt daartussen een kegel.

Een toren met op de top een raket.

Van op de top van de berg

kijken de jongen en het meisje toe.

2.14 ZET MIJ UIT UW HOOFD

MEISJE Ge wilt terug/
he?

De jongen trekt zijn schouders op.

We hebben nochtans zoveel mooie tijden gehad!
Tête-à-tijd!
Incubatielijd! -nee die scène hebben we geschrap-

JONGEN Dat kan dan toch nog?
Ge zou op bezoek kunnen komen.

MEISJE Ahnee/
dan ben ik langer onderweg dan dat ik hier ben!

Ge gaat mij uit uw hoofd zetten.

JONGEN Ik kan u toch niet zomaar vergeten.

MEISJE Natuurlijk kan dat!

Ik ga wel naar de maan!

JONGEN Wat zegt gij nu?

MEISJE Dat zou ik aan u moeten vragen.
Ge kunt mij laten zeggen wat ge wilt.

Krijg ik wel nog een kusje?

JONGEN Ei/
nee.

MEISJE Gij bedenkt wat ik zeg/
dus ge wilt het.
Ge wilt het/
hé?

JONGEN Ja.

MEISJE Ogen dicht.
Eh!
Niet gluren!

*Een kus.
Ze vertrekt.*

Ik had er toch meer van verwacht.

2.15 TELEFOON

Telefoon.
De moeder zet zich recht.
Ze wil opnemen.

Een stem.

JONGEN Als er één ding is
dat ge zou willen/
wat is dat dan?

Ze kijkt op.
De telefoon rinkelt verder.